

UCHWAŁA Nr 32 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1975 r.

w sprawie pomocy Państwa na rzecz budownictwa mieszkalno-pensjonatowego.

W celu stworzenia szerszych możliwości turystyki i wypoczynku dla ludności pracującej oraz dalszej aktywizacji miejscowości turystyczno-wypoczynkowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne, budujące, adaptujące, odbudowujące lub remontujące budynki z przeznaczeniem ich na cele mieszkalno-pensjonatowe w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych oraz uzdrowiskach, mogą korzystać z pomocy Państwa na zasadach określonych uchwałą.

§ 2. 1. W miejscowościach, w których wprowadzono najem lokali i budynków na podstawie decyzji administracyjnej o ich przydziale, przepisy uchwały stosuje się do budynków mieszkalno-pensjonatowych, określonych w art. 3 ust. 3 Prawa lokalowego, o powierzchni użytkowej nie przekraczającej 220 m².

2. W miejscowościach, w których nie wprowadzono najmu lokali i budynków na podstawie decyzji administracyjnej o ich przydziale, przepisy uchwały stosuje się także do innych budynków adaptowanych, odbudowywanych lub remontowanych na cele noclegowe, niezależnie od ich powierzchni użytkowej.

§ 3. Pomoc Państwa dla osób fizycznych budujących, adaptujących, odbudowujących lub remontujących budynki mieszkalno-pensjonatowe polega na:

- 1) ułatwianiu zaopatrzenia materiałowego,
- 2) udzielaniu długoterminowego kredytu.

§ 4. Osobom fizycznym, które zamierzają wybudować budynki, o których mowa w § 2, a nie posiadają działek budowlanych, terenowe organy administracji państwowej

odstępują w miarę możliwości działki budowlane na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) lub
- 2) ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216 i z 1972 r. Nr 49, poz. 312).

§ 5. 1. Zaopatrzenie materiałowe budownictwa, o którym mowa w § 1, jest pokrywane z puli materiałów przeznaczonych na rynek wewnętrzny.

2. Wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw zapewnią objęcie rocznymi planami remontów i budownictwa indywidualnego potrzeb materiałowych na cele, o których mowa w § 1.

§ 6. 1. Wysokość kredytu na budowę, adaptację lub odbudowę budynku mieszkalno-pensjonatowego nie może przekraczać 50% normatywnego kosztu budowy ustalonego dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych, a wliczonego w odniesieniu do powierzchni obiektu mieszkalno-pensjonatowego.

2. Jeżeli rzeczywisty koszt budowy jest niższy od kosztu normatywnego, wysokość kredytu nie może przekraczać 50% kosztu rzeczywistego.

3. Warunkiem udzielenia kredytu na budownictwo, o którym mowa w uchwale, jest posiadanie przez ubiegającego się o kredyt zgromadzonych środków własnych w wysokości co najmniej 40% kosztów budowy.

4. Okres spłaty kredytu jest uzależniony od czasu trwania sezonu wypoczynkowo-turystycznego i nie może przekraczać w miejscowościach, w których sezon trwa:

- 1) do 5 miesięcy w ciągu roku — 20 lat,
- 2) do 10 miesięcy w ciągu roku — 12 lat,
- 3) przez cały rok — 10 lat.

5. Oprocentowanie kredytu wynosi 6% rocznie.

6. W razie zwłoki w spłacie kredytu nalicza się dodatkowo odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od przeterminowanych należności.

§ 7. 1. Kredyt na budowę, adaptację, odbudowę lub kapitalny remont obiektu mieszkalno-pensjonatowego jest przyznawany ze środków kredytowych przeznaczonych na indywidualne budownictwo mieszkaniowe i kapitalne remonty budynków.

2. Kredyt na remont obiektu mieszkalno-pensjonatowego jest udzielany na zasadach stosowanych przy udzielaniu kredytów na kapitalne remonty domów jednorodzinnych, z tym że przy udzielaniu tego kredytu nie bierze się pod uwagę kryterium dochodu miesięcznego na członka rodziny, a oprocentowanie ustala się w wysokości przewidzianej w § 6 ust. 5.

§ 8. 1. Kredyty są udzielane na podstawie pozytywnej opinii naczelnika miasta lub naczelnika gminy (miasta i gminy) przez:

- 1) Powszechną Kasę Oszczędności — ludności nierolniczej,
- 2) spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe — ludności rolniczej.

2. W zakresie szczegółowych zasad i trybu udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych.

§ 9. W razie niepodjęcia przewidzianej działalności usługowej mimo zakończenia budowy lub odbudowy obiektu mieszkalno-pensjonatowego, przerwania takiej działalności w okresie sezonu na czas dłuższy niż 2 miesiące wskutek przeznaczenia budynku na inne cele bez uzasadnionej przyczyny albo w razie nieuzasadnionej odmowy wynajęcia części pomieszczeń noclegowych w czasie trwania sezonu — cały kredyt staje się natychmiast wymagalny.

§ 10. Terenowe organy administracji państwowej kontrolują użytkowanie budynków mieszkalno-pensjonatowych, w szczególności w zakresie:

- 1) zgodności pobieranych opłat za świadczone usługi z obowiązującymi cennikami,
- 2) wykorzystywania powierzchni obiektu mieszkalno-pensjonatowego zgodnie z jej przeznaczeniem przez okres całego sezonu.

§ 11. Traci moc uchwała nr 348 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkalno-pensjonatowego.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz